

GEMBIAK MICHAŁ (1893-1984)

Urodził się 3 września 1893 roku w Ludwinowie w rodzinie robotniczej. Syn Wawrzyna i Marianny z domu Szyszczyńska. Uczęszczał do szkoły elementarnej w Pępowie. Od 1914 roku brał udział w I wojnie światowej jako żołnierz armii niemieckiej. Służył w 57. pułku piechoty. Od 7 stycznia 1919 roku uczestniczył w powstaniu wielkopolskim. Walczył na odcinku Grupy „Leszno”, a następnie pod Nakłem i Bydgoszczą. Brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej, m.in. w walkach sierpniowych 1920 roku na przedpolach Warszawy. Po zakończeniu wojny wyjechał do Niemiec, a następnie do Francji, gdzie przez kilka lat pracował w kopalniach węgla. W 1927 roku powrócił do kraju, nabył gospodarstwo rolne w Kosowie, gdzie zamieszkał. 31 stycznia 1972 roku został nominowany na stopień podporucznika w stanie spoczynku.

Zmarł 19 listopada 1984 roku. Pochowany został na cmentarzu w Starym Gostyniu.

Posiadał odznaczenia: Wielkopolski Krzyż Powstańczy (1972) i Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1975).

Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Koło Gostyń, *Ankieta personalna ZBoWiD*; informacje córki Wandy Kaczmarek – zbiory rodzinne; USC Gostyń; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 116.